

Angel Igov

ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ

Translation: Matina Hatzimarkou

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010
www.halma-network.eu
mail@halma-network.eu

Θα συμβεί. Το ξέρω ότι θα συμβεί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Απλά κοίτα τι συμβαίνει στον κόσμο: Νέα Υόρκη, Κωνσταντινούπολη, Μαδρίτη, Μπρεσλάν, Μιλάνο, Κρακοβία... Αργά ή γρήγορα η βόμβα θα εκραγεί. Ίσως στο μετρό, ίσως μπροστά από τη Βρετανική πρεσβεία, ίσως μπροστά από το πανεπιστήμιο. Ίσως –με κάποια ειρωνική μεταβολή της μοίρας- στην εκκλησία της Αγίας Κυριακής¹. Μάλλον τρέχει κάτι με το όνομα, η «κυριακατικότητα» του, που ελκεί τις τρομοκρατικές επιθέσεις. Ή ίσως να συμβεί σε ένα από εκείνα τα ζαχαροπλαστεία της αλυσίδας καταστημάτων που συχνάζει ο κόσμος τις Κυριακές. Ίσως στην πιτσαρία Ντον Ντομάτ. Ίσως στο ΜΠΙΑΝΤ. Ίσως στη Βιβλιοθήκη². Ίσως στην ίδια τη βιβλιοθήκη. Δε θα είναι η δουλειά κάποιων Ηροστρατικών που αναζητούν την υστεροφημία, αλλά κάποιων ανώνυμων ανθρώπων με αυστηρές, ήρεμες εκφράσεις. Ψυχροί, αλλά και την ίδια στιγμή εμπνευσμένοι. Ανατινάζουν κτήρια και ανθρώπους όπως άλλοι γράφουν βιβλία. Στο κάτω κάτω, είναι και αυτοί άνθρωποι της Βίβλου. Αλ αλ Κιτάμπ. Στον ισλαμικό κόσμο, η Βίβλος τιμάται ιδιαίτερα. Κοιτάζτε απλά οποιαδήποτε σελίδα γραμμένη στα Αραβικά. Η καλλιγραφία έχει φθάσει σε τέτοιο επίπεδο που δεν μπορούμε καν να αρχίσουμε να φανταζόμαστε.

Όχι ότι ξέρω και τόσα πολλά για τον ισλαμικό κόσμο. Ποτέ δεν ενδιαφέρθηκα ιδιαίτερα. Διάβασα τις ιστορίες από το Χίλιες και μια νύχτες πολύ παλιά. Θυμάμαι ότι οι άνθρωποι συνεχώς μετατρέποντουσαν σε διάφορα ζώα: σκυλιά, γαζέλες, μαϊμούδες, γάιδαραι, ό,τι σκεφτείς. Δε ξέρω καθόλου Άραβες. Ξέρω ότι υπάρχουν μερικοί στη Σόφια, αλλά τους αποφεύγω. Υπάρχουν υποτίθεται μερικοί Τσετσένοι στη Βάρνα. Μας περικυκλώνουν από όλες τις μεριές. Όπως είπα, δεν είμαι ειδικός για τον ισλαμικό κόσμο, αν και έχω διαβάσει σχετικά αρκετά τους τελευταίους μήνες. Υπάρχει ένα καλό βιβλίο για το Ισλάμ από τον καθηγητή Κώστα Γιάνκοφ, το αγόρασα έξω από την εκκλησία της Αγ. Κυριακής, τότε που ακόμα περνούσα με τα

¹ Σε μία προσπάθεια να σκοτώσουν τον τσάρο και τους υπουργούς του, οι Βούλγαροι κομμουνιστές βομβάρδισαν την εκκλησία το 1925 και σκότωσαν 128 ανθρώπους στην πιο θανατηφόρα τρομοκρατική επίθεση στην ιστορία της Βουλγαρίας.

² Το ΜΠΙΑΝΤ και η Βιβλιοθήκη είναι νυχτερινά κέντρα στη Σόφια.

πόδια από μπροστά. Ο Κώστα Γιάνκοφ διδάσκει αραβικές σπουδές στο πανεπιστήμιο της Σόφια. Το τελευταίο κεφάλαιο στο βιβλίο του είναι για το σύγχρονο ισλαμικό φονταμενταλισμό.

Εκτός από αυτό, διαβάζω ό,τι μπορώ να βρω στο διαδίκτυο. Ούτως ή άλλως, έχω πολύ ελεύθερο χρόνο από τότε που παραιτήθηκα από τη δουλειά μου. Παραιτήθηκα γιατί είμαι σίγουρος ότι το τμήμα μου θα βομβαρδιστεί. Αργά ή γρήγορα. Είναι αναπόφευκτο. Οι άνθρωποι που συνεχίζουν να δουλεύουν εκεί ρισκάρουν τις ζωές τους. Όπως αυτοί που πάνε στην αγορά, σε συναυλίες, σε διαλέξεις, σε νυχτερινά κέντρα... Δε χρειάζεται πολύ για να καταλάβει κανείς ότι οι τρομοκράτες θα διαλέξουν ένα σημείο συνωστισμένο από ανθρώπους. Οπότε προσπαθώ να αποφύγω αυτά τα μέρη. Κυρίως μένω σπίτι. Ευτυχώς, έχω έναν ξάδελφο που δουλεύει για μία από τις καθημερινές τοπικές εφημερίδες και με πληρώνει για να κάνω στα γρήγορα αγγλικές μεταφράσεις. Είναι συνήθως άρθρα για θέματα γεωπολιτικής ή για Χολιγουντιανές ηθοποιούς. Τα άρθρα για τη γεωπολιτική δημοσιεύονται ως ανατυπώσεις από τις αντίστοιχες πηγές του, ενώ τα άλλα για τις Χολιγουντιανές ηθοποιούς εμφανίζονται με το όνομα του δημοσιογράφου που είναι υπεύθυνος για τον πολιτισμό. Δε βρίσκω τα κομμάτια για το Χόλυγουντ ιδιαίτερα ενδιαφέροντα. Αλλά τα κομμάτια για τη γεωπολιτική τα 'καταβροχθίζω' αμέσως. Όταν μεταφράζω, τα δάχτυλά μου πληκτρολογούν μια μπλε γραμμή στο πληκτρολόγιο, σαν να είναι ζωντανά και να μη μπορώ να κάνω τίποτα για να τα σταματήσω. Ξέρω ότι σύντομα τα δύο είδη άρθρων θα γίνουν ένα. Όταν οι τρομοκράτες φθάσουν στο Χόλυγουντ. Αν το Χόλυγουντ δεν τους προλάβει.

Εγώ, από τη δική μου μεριά, κάνω ό,τι μπορώ για να τους εμποδίσω να φθάσουν σε μένα. Σχεδόν ποτέ δε βγαίνω έξω. Ψωνίζω μόνο σε μικρά μαγαζιά της γειτονιάς. Δεν είμαι πια τόσο τρελός να πάω σε μία από τις μεγάλες αγορές. Αυτές βρίσκονται ανάμεσα στους πιο πιθανούς στόχους. Αποφεύγω το κέντρο γενικά. Δεν έχω χρησιμοποιήσει μέσα μαζικής μεταφοράς εδώ και μήνες -από την έκρηξη στη

Μασσαλία. Στην αρχή αγόρασα ένα ποδήλατο και κυκλοφορούσα με αυτόν τον τρόπο. Αλλά έπειτα παραιτήθηκα από τη δουλειά μου και κλείστηκα στο σπίτι. Είναι ακόμα ασφαλές εδώ –τουλάχιστον για την ώρα. Αμφιβάλλω αν θα φθάσουν σύντομα στο τετράγωνο καταφύγιο μου. Συνήθιζα να τρώω έξω, αλλά η βομβιστική επίθεση σε εκείνο το ΜακΝτόναλτς στο Βερολίνο με φρίκαρε. Αγόρασα ένα βιβλίο μαγειρικής και άρχισα να μαθαίνω. Στην αρχή δεν πήγαινε τόσο καλά, αλλά τώρα απέκτησα το κολάι. Έκανα γεμιστή μελιτζάνα τις προάλλες.

Μ' άρεσε να πηγαίνω στην εκκλησία που και που. Όχι ότι είμαι θρήσκος –απλά μου αρέσουν οι εκκλησίες. Μ' αρέσει μέσα η μυρωδιά, η μυρωδιά του λιβανιού. Έχει μία ζεστή ατμόσφαιρα αλλά και μυστήρια την ίδια στιγμή. Αλλά τώρα, φυσικά, το να πηγαίνω στην εκκλησία είναι εκτός συζήτησης. Ειδικά μετά το γεγονός στον καθεδρικό του Νότιου Κένσινγκτον... Αναρωτιέμαι πώς θα ξαναέχτιζαν την Αγ. Κυριακή εάν την ανατίναζαν ξανά. Έχω δει το αρχικό κτήριο σε φωτογραφίες• είναι πολύ ομορφότερο από αυτό που υπάρχει σήμερα.

Ανακάλυψα ότι δεν είναι διόλου δύσκολο να ζεις έτσι. Αγορές, εστιατόρια, εκκλησίες, πανεπιστήμια, στάδια, δημόσια ιδρύματα – αυτά είναι όλα της ζωής τα στολίδια, αλλά μπορείς να ζήσεις άνετα και χωρίς αυτά. Δε μου λείπουν. Έχω εστιάσει στο νόημα. Τι χρειάζομαι τις λεπτομέρειες; Το νόημα της ζωής είναι τόσο απλό. Είναι τόσο απλό να το φθάσεις. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι μια μικρή δόση φόβου. Ναι, σωστά. Ανοιχτά παραδέχομαι ότι φοβάμαι. Δεν υπάρχει τίποτα περίεργο σ' αυτό. Μόνο οι ανόητοι δε φοβούνται.

Οπότε, τώρα ζω στο νόημα. Είμαι σίγουρος ότι θα ήταν πολύ δυσκολότερο εάν είχα κορίτσι, αλλά αποδεικνύεται ότι ήμουν τυχερός σε αυτό το κομμάτι. Η αλήθεια είναι ότι έχω μια δυσχέρεια λόγου οπότε ποτέ δεν άρεσα στις γυναίκες ιδιαίτερα. Τουλάχιστον όχι σε αυτές που μου άρεσαν. Είναι λίγο γελοίο, καθώς η δυσχέρεια του λόγου δεν επηρεάζει τα πραγματικά ουσιώδη πράγματα. Αλλά οι άνθρωποι απλά

δεν το καταλαβαίνουν. Δυσκολεύονται να ξεχωρίσουν το ουσιώδες από τις λεπτομέρειες. Μαθαίνω. Τρώω. Κοιμάμαι. Σκέφτομαι.

Μερικές φορές φαντασιώνομαι ότι δεν είμαι μόνος μου. Ότι ζω με την κοπέλα μου. Είναι κοκαλιάρρα, ανυπόμονη και έχει μια αστεία μικρή μύτη. Μοιραζόμαστε το μαγείρεμα – αυτή ετοιμάζει το μεσημεριανό, εγώ ετοιμάζω το δείπνο. Τρώμε το δείπνο μας υπό το φως των κεριών – δε μου αρέσουν οι λάμπες, σκορπάνε το φως. Τα κεριά είναι επικεντρωμένα. Πάντα διαφωνούμε για το φαγητό επειδή αυτή νομίζει ότι τα φαγητά μου είναι άγευστα, ενώ εγώ νομίζω ότι τα δικά της είναι πολύ αλμυρά. Θα μπορούσε εύκολα να αφαιρέσει το αλάτι. Από τη μεριά της, δεν της αρέσει η μελιτζάνα. Θα μπορούσα να μην τρώω μελιτζάνες εξαιτίας της. Ούτως ή άλλως, δεν τις έχουν πάντα στο μανάβη, και από την άλλη δε μπορώ να επιτρέψω στον εαυτό μου να πάει στην αγορά – κάτι θα μπορούσε να συμβεί ανά πάσα στιγμή... Είναι πολύ κρίμα γιατί πραγματικά μου αρέσουν οι μελιτζάνες, αλλά αυτή δεν τις αντέχει, ζαρώνει τη μύτη της όταν με βλέπει να τις τρώω. Μετά το δείπνο μερικές φορές κάνουμε σεξ. Βγάζει με νευρικότητα το φόρεμα της και στέκεται μπροστά μου, ελαφρώς ταραγμένη, σαν να σκέφτεται κάτι άλλο, όπως το λογαριασμό του νερού, για παράδειγμα. Προσεκτικά την τραβώ προς το μέρος μου και ξαπλώνουμε στο κρεβάτι. Καθώς μπαίνω μέσα της, καρφώνει το βλέμμα της πάνω μου με απορία.

Εκτός από το κορίτσι μου, έχω επίσης ένα σκύλο. Έναν αρσενικό σκύλο. Αφού δεν έχω πλέον ωράριο εργασίας, προσπαθώ να τον βγάλω βόλτα σε ασυνήθιστες ώρες – νωρίς το απόγευμα, για παράδειγμα. Με αυτόν τον τρόπο ελαχιστοποιώ το ρίσκο να πέσω πάνω σε άλλους ιδιοκτήτες σκύλων. Αυτοί αναπόφευκτα θα ξεκινούσαν συζητήσεις με μένα, γεμίζοντάς με με αυτό το παράξενο μείγμα φόβου και δυσφορίας, που έχει αρχίσει να με κατακλύζει κάθε φορά που χρειάζεται να μιλήσω με άλλους ανθρώπους. Επιπλέον, το κοπρόσκυλο μου είναι κάπως αντικοινωνικό, δεν του αρέσει ιδιαίτερα να αναμιγνύεται με άλλα σκυλιά. Μοιάζουμε απ' αυτήν την άποψη. Ίσως και αυτός να μπορεί να αισθάνεται την επικείμενη τρομοκρατική

επίθεση; Είναι πολύ έξυπνος και σβέλτος. Ένα τεράστιο λυκόσκυλο με μάτια κίτρινα, παραγμένα και πάντα άγρυπνα. Αν και στην πραγματικότητα αυτοί οι μεγάλοι σκύλοι τρώνε υπερβολικά πολύ, και τα οικονομικά μου είναι σχετικά περιορισμένα. Ίσως είναι ένα ιρλανδικό σέττερ – μια καλή ράτσα, ενεργητική, όχι πολύ δυνατή φυσικά, αλλά παρ’ όλα αυτά αξιόπιστη σε περίπτωση επίθεσης. Από καιρό σε καιρό, όταν είμαι πιο ήρεμος και προτιμώ έναν μικρότερο σκύλο απλά να είναι μαζί μου, επιλέγω έναν γερμανικό σκύλο-λουκάνικο: Μ’ αρέσει η αφοσίωση σε αυτήν την ράτσα. Αλλά εάν είμαι σε κακή διάθεση και δεν έχω όρεξη να ασχοληθώ καθόλου με σκύλους – τότε ίσως απλά να μην υπάρχει. Τον διαγράφω έτσι απλά, διαγράφω και το κορίτσι επίσης, έπειτα κάθομαι μπροστά στην οθόνη μου και διαβάζω τις εφημερίδες στο διαδίκτυο.

Είναι δυνατό, είναι σε κάθε περίπτωση δυνατό να ζει κανείς έτσι. Και το πιο σημαντικό πράγμα είναι ότι είναι ασφαλές. Όχι απόλυτα φυσικά, δεν υπάρχει απόλυτη ασφάλεια, δε ξέρουμε πού θα εκραγεί η βόμβα. Αλλά οπουδήποτε και να εκραγεί, νομίζω ότι έχω καταφέρει να μειώσω το ρίσκο τού να είμαι εκεί στο ελάχιστο.

Θα συμβεί. Το ξέρω ότι θα συμβεί. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Αλλά όχι τώρα. Δε ξέρω πότε.

Αν τα έχετε καταφέρει έως εδώ, σίγουρα αναρωτιέστε γιατί μπήκα στον κόπο και τα έγγραφα αυτά. Δεν έχω ψευδαισθήσεις ότι το κείμενο έχει κάποια καλλιτεχνική αξία. Ποτέ δεν επιχειρήσα να γράψω – με εξαίρεση τα εφηβικά μου χρόνια φυσικά- όταν όλοι έχουν ένα σημειωματάριο γεμάτο από ποίηση στο κομοδίνο τους. Παρ’ όλα αυτά, δε θεωρώ ότι αυτό το κείμενο είναι ένα είδος λογοτεχνικής απόπειρας. Αντί αυτού, θα το αποκαλούσα προειδοποίηση: Θα ήθελα όσοι το δυνατό περισσότεροι άνθρωποι πραγματικά να σκεφθούν τον άμεσο και επικείμενο κίνδυνο... Να

συνειδητοποιήσουν ότι κάθε φορά που πάνε σε μέρη με πολυκοσμία, μάλιστα κάθε φορά που βγαίνουν στο δρόμο, οι ζωές τους βρίσκονται σε σοβαρό κίνδυνο. Αυτοί είναι ολόγυρα μας, η βόμβα κάνει κιάλας τικ-τακ... Ναι. Αυτός είναι ο λόγος που το έγγραφο αυτό, γι' αυτό το έστειλα στην εφημερίδα, ίσως κιάλας να το δημοσιεύσουν. Δε θα πειράξει που πιθανώς να νομίζουν ότι είναι διήγημα, πράγμα που δεν είναι. Βασικά, δε σας έχω πει καμιά ιστορία, για τον απλό λόγο ότι η ιστορία που έχω να σας πω δεν έχει ακόμα συμβεί...

This sample translation was done on occasion of the **HALMA grant** of the author **Angel Igov** in Rhodes in April 2010.

The HALMA grant was made possible by funding of the European Commission.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu